

Folkethingets Begne, paa Tro og Love, saa at sige, med Regjeringen; thi endnu have vi ingen Udsættelser faaet paa de Udgifter, vor Formand har gjort paa Thingets Begne. Folkethinget som Person er constitueret i sin Formand, og, dersom han vilde ansee det rigtigt paa Folkethingets Begne, at betale de 3,000 Rbd., saa kunde det være muligt, at Regjeringen kunde lufte sine Dine hertil og lade det gaae igjennem. Det maatte da ligge mellem Formanden og Thinget, og det vilde ligge til Thinget at opsoge en Formand, som vilde gaae ind paa at betale disse 3000 Rbd. Om det var Ret eller ikke, skal jeg ikke kunne sige, men det er en Bei, som staaer aaben, naar Folkethinget vil handle som Person. Den anden Bei, som staaer aaben, er den at slutte sig sammen og sige: Vi Hundrede ere Een, og 30 Gange 100 er 3000, men udenfor Alt dette staae vi kun paa Dverenskønstens Gebeet, og, kunne vi ikke komme overeens med Regjeringen, saa siger jeg, at det er et uheldigt Præcedens, som vi give i en Sag, hvor saa at sige vor egen Interesse er med i Spillet, naar vi bringe den i en saadan Forbindelse med Finantsloven, at det maa erkjendes, at Regjeringen enten maa gribe til at borttage den Deel af Finantsloven, som vi kalde Tillægsbevilling, og som vi efter en skarp og moden Undersøgelse have givet vor fulde Samstemning til — hvormed vi maaskee sætte Regjeringen i Forlegenhed —, eller ogsaa maa gaae ind paa at give sin Bekræftelse til den Sum, som den siger principmæssigt er urigtig. Den siger ikke, at Summen er for stor, men den siger: Vi maae principmæssig haandhæve Lovgivningen, vi maae haandhæve den lovgivende og den dømmende Magt ligeoverfor hinanden, vi kunne ikke raade Thinget til at give sin Indvilligelse til en Post af denne Natur. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) siger: Vi maae enten kunne bringe det til at blive en befalet Sag, eller vi maae kunne bringe det til at være en Sag, som føres af fri Villie, saa har den ærede Minister allerede svaret meget klart og tydeligt derpaa, nemlig saaledes: Skulde den frie Villie virkelig aldeles kunne favnes der, hvor Sagen forelaa saaledes, at

den vel ikke var let, men rimelig at føre, saa maatte der jo i den hele Advocatur ikke være en Mand, som troede paa vor Forsatning; og, naar man saa siger: Have vi ikke forsøgt det, ere vi ikke blevne afviste af forskjellige Advocater? saa er det ikke dermed sagt, hvilken Afviisningsgrund der maaskee er given af disse Advocater. Lad os sætte, at Afviisningsgrunden fra Nogle af dem havde været den: Sagen, fremlagt i det Omfang, vil efter al Sandsynlighed ikke kunne vindes, og i den Skikkelse ville vi ikke identificere os med den; havde saa ikke det Naturlige været, paany at tage under Dverveielse, om man ikke kunde indskrænke den indenfor en saadan Grændse, at netop en Advocat, der havde givet et saadant Svar, vilde tage imod dens Førelse i den Dverbeviisning, at han saa kunde vinde den. Er det maaskee ikke Hovedseilen, der er begaaet ved hele denne Sag, at man er kommen til at bestemme, hvilket Omfang man vilde give den, inden man havde raadspurgt den Mand, man vilde betjene sig af til at føre den?

Jeg har allerede udtalt, at jeg skal lade min Stemmegivning beroe paa hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) alvorligt, grundigt og fuldstændigt udvidsker af det, han har sagt; det er ham, jeg fra Begyndelsen af har lovet at sige Ja, og til ham siger jeg, at, dersom han ikke her offentligt kan staae en tyk Streg over alle sine Forudsætninger, saa siger jeg enten Nei, eller gaaer min Bei ud af Salen.

J. M. Hansen: Jeg skal ikke yttre mig over, hvad den sidste ærede Taler fremsatte; thi, efter hans hele særegne Stilling til Rigsretssagen, kunde han ikke sige Andet, end hvad han har sagt, og jeg troer, det vilde være altfor dristigt, om man vilde vente, at han i dette Spørgsmaal skulde komme til nogen anden Mening end den, han fra Først af har havt. Jeg troer derfor, at man er berettiget til at holde sig borte fra hans Fremstilling, uden at man derved i mindste Maade erkjender dens Gyldighed (En Stemme: Det er Kjendsgjerninger!). Kjendsgjerninger af det Slags er det ikke her Stedet at komme ind paa, thi, naar man skulde indlade sig derpaa, maatte